

den problemstilling, der har været med hensyn til Jugoslavien, er det helt naturligt, at Danmark tager sin andel, fordi vi er en del af et nærområde. Men hvis det er nogle, der kommer fra Sri Lanka, opfatter vi omvendt ikke Danmark som et nærområde.

Hvis formålet er repatriering, er det vel det fornemst tænkelige at sikre, at folk på flugt på et tidspunkt kan vende hjem til deres eget fæderland. Repatriering er, så vidt jeg ved, også fremhævet i præambelen i FN's Flygtningekonvention, og det er altså lettere at repatriere, hvis de pågældende er i nærområdet.

Så spørger man, om nærområder også omfatter Sahara. Jamen hr. Torben Lund må da vide – for trods alt har hr. Torben Lund en alder, hvor der i hvert faldengang også var geografi og en vis indlæring i folkeskolen – at der rent faktisk lever folk i Sahara. Der er altså ikke noget forkert i, at folk, der i forvejen lever i Sahara, bliver i nærområdet. I Marokko lever f.eks. Det Blå Folk i det område, og jeg går ikke ud fra, at hr. Torben Lund vil tvangsforflytte folk, der i forvejen lever i det område. Det er nok lettere at blive repatrieret, hvis man bliver i et område, der har det miljø og de livsvilkår, man altid har været vant til. *(Torben Lund: Hvilket land? Lad mig høre!).*

Nu er det jo muligt at få et atlas – jeg vil tro, det også kan lade sig gøre her ved en venlig service fra betjentenes side – og så vil jeg sige: Man behøver vel ikke på forhånd udelukke nogen? Jeg ved ikke, hvor flygtningene på et givet tidspunkt kommer fra. Sagen er, at vi må undersøge, hvor de kommer fra, og hvor nærområderne så egentlig er, hvis ønsket er repatriering og ikke bare at gøre dem til danskere, og til det sidste vil jeg sige, at vi har den opfattelse i Venstre, at vi ikke kan løse alverdens flygtningeproblemer og fattigdomsproblemer ved at gøre de pågældende til indvandrere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil fortsætte, hvor de forrige spørgere slap, men ikke dér, hvor hr. Thor Pedersen slap.

Nu er det her jo ikke en geografitime – det kan være, at nogle havde brug for det, det skal jeg ikke udelukke – men det er heller ikke et spørgsmål om, hvilke lande der støder op til hvilke andre lande, men et spørgsmål om politisk vilje og et spørgsmål om evne til at huse flere flygtninge end dem, man allerede huser. I øjeblikket befinder 95 pct. af alle flygtninge i

hele verden sig fortsat i deres nærområder, så det er altså ikke noget med, at vi løser alverdens flygtningeproblemer ved at modtage 5 pct. i den øvrige del af verden.

Der er en masse spørgsmål, der kunne stilles, men jeg vil bare bede hr. Thor Pedersen om ét svar: Hvordan gik det, da den daværende udenrigsminister i 1986 prøvede at finde forståelse i FN for, at alle 100 pct. skulle blive i nærområderne? Hvordan gik det? Fik vi opbakning fra nogen lande, og i givet fald hvilke?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Thor Pedersen er et godt eksempel på, at når argumentationen er svag, hæves stemmen.

Jeg spurgte hr. Thor Pedersen, hvilken skæbne han havde tiltænkt de 50.000, som vil ryge ud af dagpengesystemet, og svaret var, at de skulle i beskæftigelse. Men jeg fik ikke svar på det, jeg egentlig spurgte om: Hvordan vil hr. Thor Pedersen sikre sig, at det er lige præcis de 50.000, der får job?

Hr. Thor Pedersen gjorde i øvrigt nogle betragtninger om, at man ønskede folk flyttet fra passiv til aktiv forsørgelse. Nu er de 50.000, jeg taler om, og som bliver ramt, omfattet af aktivperioden, og de har i øvrigt pligt til at tage imod et job fra den første dag, hvis der viser sig et. Jeg synes, hr. Thor Pedersen burde spørge sin arbejdsmarkedspolitiske kollega i Venstre, om det ikke er korrekt, at det forholder sig sådan, for hr. Thor Pedersen argumenterer uden kendskab til sagernes indhold.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er næsten synd at ødelægge hr. Thor Pedersens geografitime, så jeg synes, Venstres folketingsgruppe skulle skillinge sammen til et atlas og give hr. Thor Pedersen det i julegave, så han får lært lidt om Afrika. ét land må man da kunne nævne. Det lykkedes altså ikke her, men der kan jo gøres et nyt forsøg.

Jeg kan til gengæld godt regne, og det behøver hr. Thor Pedersen såmænd ikke være i tvivl om. Jeg er forholdsvis god til at lægge tal sammen, vil jeg godt sige fuldstændig beskedent, men dybt ærligt. Men problemet er, at de tal, jeg skal lægge sammen, er hr. Thor Pedersens tal, og de er grebet ud af luften.

Når hr. Thor Pedersen optræder med besparelser på sagsbehandlingstiderne, har jeg to spørgsmål, og det ene er: Hvorfor sparede man